

derimod, vil jeg antage, at det er med Thingets Billie, og jeg skal da erindre det ved Afstemningen. Den ærede Ordfører har Ordet, hvis han ønsker det.

Ordføreren: Med Hensyn til Udfastels § 1 har Udvalget ikke fundet Andet at erindre, end at man har troet det rettest, at de Ord: „eller som af Albers Tid benyttet Gjenvei mellem almindelige Veje“ udgaae. Ligesom man nemlig ikke har kunnet være af den Formening, at disse Stier egentlig kunne siges at berøre Almeenvæltet eller at være til for noget Statsviemeds Skyld, saaledes har man ogsaa troet, at det vilde være en meget betydelig Vanskelighed for Sogneforstanderskaberne at documentere eller bringe i det klare den Betingelse, som i Udfastet er fastsat for Erhvervelsen af Ret til Stierne, nemlig den, at de have været benyttede fra Albers Tid. Foruden at det ikke er aldeles givet, hvor langt et Tidsrum der udfordres til Begrebet „Albers Tid“, er der ogsaa andre Omstændigheder, der maae bevise, for at der kan begrundes en Afkomst ved Hævd. Det maa saavel godtgjøres, at Rettigheden er benyttet upaataalt til Thinge, som og at den har været benyttet uafbrudt. Det er især den sidste Betingelse, som vistnok er den vanskelige at bevise, og saafremt der af Gieren skeer Indsigelse mod en Sties Optagelse paa Regulativet, paa Grund af at Hævdsbetingelserne ikke ere tilstede, vil Sogneforstanderskabet blive sat i den Nødvendighed bestandigt at maatte recurrere til Retsbetjenten, for at faae tilbetragt det fornødne Beviis eller endogfaa for at erhverve Dom for Afkomsten til Stierne. Det synes derfor, da der tillige i § 5 er hjemlet Vedkommende Ret til privatretlig Paataale, at være langt bedre, naar Sogneforstanderskaberne eller Communerne slet ikke befattede sig med dette Slags Stier. Det er vistnok uimodsigeligt, at det Offentlige ikke uden høieste Nødvendighed bør indblande sig i private Anliggender, og Benyttelsen af saadanne Stier mellem almindelige Veie er vistnok i de allerfleste Tilfælde en aldeles privat Sag. Med Hensyn til § 2 er der foreslaaet af Udvalget, at istedetfor Ordet „udkommet“ sættes „traadt i Kraft“. Det er egentlig kun en

Redactionsbemærkning, men er foranlediget ved Betragtningen af, at en Lov ikke egentlig erhverver Lovskraft blot ved at være udfkommen, men først ved at være thinglæst, og Udvalget finder det derfor som sagt rigtigere, at der istedetfor Ordet: „udkommet“ sættes „traadt i Kraft“. Det er forekommet Udvalget nødvendigt, at Gangstiregulativet i Lighed med hvad der er fastsat i Forordningen 29de September 1841 § 28 om Veiregulativer, bliver fremlagt til almindeligt Eftersyn, og at der skeer en Bekjendtgjørelse paa den i Communerne sædvanlige Maade, altsaa i Landdistricterne ved Kirkestævne, og i Kjøbstæderne ved Trommeslag eller ved Opslag, og ligeledes har man fundet det hensigtsmæssigt at fastsætte en vis Tid, i hvilken Regulativet skulde fremlægges, og denne Tid har man troet at kunne bestemme til 3 Uger. Det er vel noget længere end den almindelige Frist for saadanne Fremlæggelser, dog er der ogsaa nogle Tilfælde, hvor der netop er bestemt 3 Uger, og Udvalget har troet, hellere at burde fastsætte en noget rigeligere end for kort Frist. Som Redactionsforandring har Udvalget tillige anset det rettest, at den Parenthes „navnlige forsaavidt Skolestier angaaer ogsaa af Skoledirectionen“ udgaaer, og det saa meget mere, som Skoledirectionen dog ikke er nærmest vedkommende til at føre Anke, men det er egentlig Skolecommissionsen. Med Hensyn til det Spørgsmaal, som forøvrigt før idag er blevet omhandlet, om Indankningen for Kjøbstædernes Vedkommende skulde skee for Amtmanden eller Indenrigsministeren, skulde jeg tillade mig at udhæve, at der vilde skee et ikke ganske ubetydeligt Ophold, hvis man i Tilfælde af Klage altid skulde indsende Regulativet til Ministeriet, og i de fleste Tilfælde synes det ønskeligt, at Sagen kunde fremmes med den tilbørlige Hurtighed; og, da ogsaa Forordn. af 1841 hjemler Amtmanden Ret til at approbere Regulativerne for de offentlige Veie, fandt Udvalget det saameget mindre betænkeligt, at han ogsaa kunde tage den her omhandlede Bestemmelse, som den er af mindre Vigtighed og Betydning, end hvor Spørgsmaal er om Regulativer for Biveiene. Den Dvæstion, om det er Communen eller Skoledistricterne, der burde beseftige